

szak- és társadalmi lap az erdészeti személyzet részére.

Előfizetési árak:

Egész évre	8 kör. — fl.
Fél évre	4 kör. — fl.
Negyed évre	2 kör. — fl.

Előfizetési díjak, hirdetések s bármily írásbeli közlemények a lap szerkesztőségéhez küldendők.

Megjelenik
minden Kedden.

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak helye 20 fl. Ajánlköztásoknál eladás vételnél minden szó után előre beküldendő 4 fl. Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mérsékelt díjak egyzsége szerint.

V. évfolyam.

Szászsebes, 1900. október 2.

1. szám.

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

az „ERDÉSZETI UJSÁG“ V-ik évfolyamára.

Az Erdészeti Ujság folyó évi október hó elejével Isten kegyelméből s eddigi pártolónak jóindulatából megkezdí V-ik évi pályafutását, hogy továbbra is tehetőségéhez képest teljesítse azokat a nehéz feladatokat, melyeket önként magára vállalt. Mik is ezek a feladatok?

Az Erdészet Ujság legelső és legfőbb feladatává tűzte ki az erdészeti és vadászati altiszti személyzet közt, melyet hivatása szétszórt és távol vetett egymástól, fenntartani az összetartó kapesot, a legtávolabb esőket is egymással érintkezésben tartani s mindannyiok érdekeit minden téren megvédeni és előmozdítani, ezek mellett pedig a hazaszeretetet, hűséget, tiszteletet a törvény és feleltes hatóságok iránt istápolni, de ismét a világtól is megkivánni azt a tiszteletet és becsülést, mely az erdészeti és vadászati altisztek derék és nagy testületét méltán megilleti.

Céljául tűzte ki az Erdészeti Ujság az Országos Erdészeti és Vadászati Altiszti Nyugdíj és Segély Egyesület“ megalakítását, mely egyesület valóban a Gondviselést leend hivatva pótolni kívált olyan erdészeti és vadászati altiszteknél, kiknek vagy családjaiknak jövője szolgálatképtelenségük, illetve elhalálozás esetére szolgálatukból kifolyólag nincs biztosítva.

Az Erdészeti Ujság igyekszik ezen felül olvasóinak ismereteit nem csak a szorosán vett szakmájukban, hanem minden lehető téren bővíteni, minek elérésére szolgálni fognak a „Hasznos tudnivalók“, „A nagyvilágból“ és Különlélék“ című rovatai, melyek nélkülözhetővé teendik az olvasóinak minden más lap tartását

s így lapunk a többnyire nyomott anyagi viszonyok közt élő erdészeti és vadászati altiszti személyzetnél szinte nélkülözhetlenné lesz.

Az Erdészeti Ujság az eddiginél diszesebb formában, szép czimképpel és a szöveg közé alkalmazott képekkel fog a jövőben megjelenni, sőt ha ezt pártolónak száma meg fogja engedni, tartalmát is lényegesen kibővitendjük.

Alkalmazottakat vagy állást keresőkre nézve megbecsülhetlen az Erdészeti Ujság „Pályázatok“ rovata, mert gyakori megjelenésénél fogva közölhetők benne a rövidebb határidővel kiírt pályázatok is, az egész országban való elterjedettsége pedig nagy mértékben biztosítja a pályázatok sikerét.

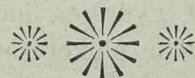
Hirdetési rovatunkból kizárunk minden szédelgést és abban csak a tisztességes és becsületes versenynek nyitunk teret, hogy olvasóinkat ez által is megóvjuk a károsodástól.

Ilyen előnyök mellett, a milyeneket egyetlen más lap sem nyújt az erdészeti és vadászati altiszti személyzetnek, bizton számítunk annak pártolására és reméljük, hogy annak minden egyes tagja sietni fog megrendelésével támogatásunkra, mit a fejezetben látható alacsony előfizetési árak mellett minden nagyobb megterheltetés nélkül még a legszegényebb sorsban élő is megtehet.

Bizalommal fordulunk tehát az erdészeti és vadászati altiszti személyzethez azzal a kéréssel, hogy az ő javát célzó munkálkodásunkat a jövőben, is, még pedig az eddiginél kiterjedtebb módon támogatni és előmozdítani sziveskedjék.

Szászsebesen 1900 év október havában.

Az „Erdészeti Ujság“
kiadóhivatala.

A hetedik év küszöbén.

Lapunk mai számával megkezdte az ötödik évi pályafutását s ha ehhez hozzászámítjuk elődjének, az Erdőőr czimen megjelent lapnak két évi megjelenési idejét, immár hat éven át munkálkodtam és buzgólkodtam azon, hogy az erdészeti és vadászati altiszti személyzet érdekeit minden csekély tehetségemtől és erőmtől kitelhető módon előmozdítsam s valóban most, midőn hat évi munkálkodásomra visszatekintek, kétség fogott el arra nézve, vajjon folytassam-e tovább azt a fáradságos, testet és lelket egyaránt ölő munkát, mely gyöngye erőmet ilyen hosszú időn át már szinte teljesen ki merítette, vagy pedig kiejtsem kezemből azt a zászlót, melyet hat évvel ezelőtt a biztos győzelem reményében emeltem magasra s így lemondjak minden további küzdelemről, rábízva a megkezdett dolgok további folyását a sorsra. A csábítás erre nagy volt, mert milyen jó is az a kényelem, mivel sem törődés, míg ennek ellenében a folytonos nehéz, testet, lelket egyaránt ölő munka mennyire megtöri, idő előtt megvéni az embert!

És még sem mondok le! Tovább óhajtok küzdeni azokért a szent és nemes célokért, melyek szolgálatába szegődtem s nem engedek addig, míg azokat el nem értem vagy míg cserbe hagyva azoktól, kiknek javáért küzdök, magamra maradva tehetetlenné leszek és képtelenné válok a további küzdelemre! A küz-

delem jó vagy rossz eredménye nem rajtam fog mulni, hanem azokon, kik első sorban vannak hivatva ebben segítségemre lenni: az erdészeti és vadászati altiszteken. Ezeknek szükséges minél jobban tömörülni, összetartani, lelkesedni az ő igaz ügyükért és érdekeikért és ha a szükség úgy hozza magával, nem szabad visszariadni némi csekély áldozatoktól sem.

Most, hogy lapunkkal egy új évfolyamnak a kezdetén vagyunk s midőn tervbe vettük annak úgy alakjában, mint tartalmában való megváltoztatását, talán nem lesz fölösleges, ha már most előre jelezem azt az irányt, melyet a jövőben követni szándékozom s így mintegy tükrét adni jövő minőségének.

A mi a lap alakját illeti, azt eddigi formájában hagyjuk meg, ellenben nagyobb gondot fordítunk annak csinására, tetszetős, szemnek kedves kinézésére, miért is tetemes költségekkel szereztük be a czimképet és más a szöveg közé ékelendő képeket s ezen felül sokkal jobb minőségű, finom sima papírra nyomtatjuk, úgy, hogy külső alakjára nézve bátran ki fogja állani a versenyt bármely más hasonló, akár belföldi akár külföldi lappal.

A lap beltartalmát illetőleg szándékunk a következő:

Vezércikkeiben jövőben is kizárólag az erdészeti és vadászati altiszti személyzet személyi és szolgálati viszonyaival fogunk foglalkozni, mely kérdések megvitatásánál mindig szem előtt tartandjuk a szigorú tárgyilagos-

Quitt.

(A „Hazánk“ után.)

Kakucs Barna a legelegánsabb nyakkendőjét kötötte fel, kifogástalan fehér mellényt, barna kájerrokkot öltött, igen természetesen gondosan kiborotválta előbb állát, illatos kenőccsel a szokásos könnyed állást adta meg bajuszának, aztán mikor készen volt mindezzel, rágyújtott egy pompásan szelelő csempészett szivarra — igazi uraság nem szív trafikot — s kifelé indult öltözőszobájából.

A lépcsőn eszébe jutott valami.

Kakucs Barna visszatért szobájába s lerakta az öltöző asztalra óráját, gyűrűjét, inggombjait.

Ezeknek a helyébe előkeresett egyik fiókból egy dobozt, mely tele volt értékes apróságokkal s nem kis

fáradsággal válogatott ki belőle egynéhány olyan gombot, melynek éppen semmi értéke nincs.

Kakucs Barna így okoskodott: ahhoz van jussom, hogy az ingem szétnyílását megakadályozzam, de ahhoz nincs, hogy innen bármi értékes dolgot elvigyek, ha már úgy állok, hogy az aktívák nem fedezik a paszszivákat.

Még ötven forint volt a tárcájában, öt szivar a zsebében, mikor kilépett a hatvani-utcai palota kapuján azzal az eltökélt szándékkal, hogy sohase lépjen oda vissza többé.

Minden valószínűség szerint igaza volt, távoznia kellett. Már a kapuban látott embereket, kik minden kétséget kizárólag csak azért álltak ott, mert a hivatalos lapban, még pedig nem az elején, hol a kinevezések vagy rendjelviselési engedélyek szoktak közölni, hanem hátul, hol egy sor hirdetés ára 6 krajcár, megfordult a Kakucs Barna neve.

Távolból egy pár ismerős arca is megvillant szemében.

ságot és igazságot s óvakodni fogunk olyan dolgokat szellőztetni, melyek félreértésekre, vagy félremagyarázásokra szolgáltatnának alapot. Ott, hol igazságtalanságot, vagy pedig jogtalanságot tapasztalunk, nem szándékozunk azt ostromozni, hanem megelégszünk egyszerűen rámutatni azokra s kifejtetni saját álláspontunkból azokat a módokat, melyekkel a bajok orvosolhatók lennének, hogy így ezekről módjuk legyen az illetékes köröknek tudomást szerezni és belátásuk szerint intézkedni. Nekünk mindig szem előtt kell tartanunk azt az igazságot, hogy legjobb az egyenes út és a kérdés mindig többet ér a fenyegetésnél.

A második cikkben rendszerint az erdészeti vagy vadászati szakmába vágó hasznos dolgokat fogunk tárgyalni s hogy ezt sikeresen megtehessük, igyekezni fogunk kiváló szakírókat munkatársakul megnyerni. Itt figyelemmel leszünk — mint különben minden közleményünkben — a mindenki által könnyen megérthető népies irányra, hogy közleményeinket a kevesebb előtanulmányokkal bíró olvasóink is megérthessék. Az erdészeti vagy vadászati szakmába vágó minden olyan közleményt, mely lényeges javítást vagy átdolgozást nem igényel, díjazni fogunk szerény tehetségünkhöz képest.

Behoztuk lapunkba a „Hasznos tudnivalók“ rovatát, mely tartalmazni fog jó és hasznos útmutatásokat nem csak a szorosan szakbeli kérdésekre nézve, hanem kiterjed a

háztartás, mezőgazdaság, állattenyésztés, méhészet, konyhakertészet stb. kérdéseire is.

Tekintettel arra, hogy az erdészeti és vadászati altiszteknek túlnyomóan nagy része a városoktól, sőt mondhatni a falvaktól is távol lakik s így nincs módjában, hogy a hírlapokhoz juthasson, annál kevésbé, mert szerény anyagi helyzete a legtöbbnek nem engedi meg drága lapok tartását, ezekből kifolyólag pedig a hazánban és a külföldön is előforduló nevezetesebb eseményekről nem értesülhet, lapunk tartalmát kibővítjük „A nagyvilágból“ rovattal, melyben rövid kivonatban hozni fogjuk ama nevezetesebb eseményeket, melyekről mindenkinek, ki a világ folyásától hátramaradni nem akar, tudomással kell birni. Szüksége van erre kivált az erdészeti és vadászati altiszteknek, ki gyakran jön abba a helyzetbe, hogy a vele folyton érintkezésben álló köznép tőle felvilágosítást kér s ha kénytelen lenne beismerni, hogy a világ folyásáról maga sem tud semmit, bizony fonákul állna a dolga.

Az Erdészeti Ujság nem szorosan véve szaklap, hanem egyuttal társadalmi lap is lévén, hivatása mindenre kiterjednie, a mit bármely más irányu lapok nyújthatnának s így gondoskodnia kell olvasóinak szórakoztatásáról is. Erre szolgál „Tárcza“ rovatunk, melynek tartalmát apróbb mulatságos olvasmányok képezendik s itt is figyelemmel leszünk lehetőleg az erdészeti

Kakucsi Barna vigasztalhatta magát azzal, hogy ezeket a régi barátság hozta ide. Meg akarnak venni a licitáción valamit, hogy emléket birjanak tőle.

Nem akart találkozni velük, csupán csak azért, nehogy kellemetlen legyen azokra nézve a találkozás. Beosont az újvilág-utca sarkán és eltűnt előttük.

Ez is gavallérdolog, az ember pedig, amért megszűnt a kaszinóban, gyepen, színpadon (értsd a kulisszák mögött) tóngeber lenni korántsem szűnt még meg ezzel gavallér lenni.

A végén amit nem fedeznek az aktívák, majd fedezni fogja a család, mert a Kakucsi-bárók bizonyosan nem engedik meg senkinek azzal dicsekedni, hogy nekik egy Kakucsi adósuk maradt. Eltartanak bizonyára őt is szívesen, de ő nem fogadja el.

A végén is egy golyó nem olyan nagy dolog, ha már az embernek nincs egyéb hátra. Neki pedig mi is lehetne? Az élet örömeiből kivette a részét egészen, okos ember a kesernyéséből nem kér ilyenkor.

Emlékszik egy pár pájtására, akik úgy jártak,

mint ő s most diurnista minőségben szolgálják a hazát és rendes foglalkozásuk közé tartozik egykori barátaiktól 5—10 forintot kölcsön kérni.

Köszöni aláson, ennél sokkal jobb a golyó, pláne a mig el nem késik vele.

Bemegy egy vendéglőbe reggelizni. Éhes. Óráját nézné, de az nincs. A fali óráról megtudja, hogy elmúlt tizenkettő. Máskor is ilyenkor szokott reggelizni, eszik jó étvágygal.

E közben csinálja a programot: el fogja olvasni a lapokat, kísétál a lánchídtérre, ott kocsiba ül, áthajt a fogaskerekű vasutig aztán besétál a sűrűbe oda, ahol a leges- de legeslegsűrűbb az erdő s ott vége.

Még csak felismerni sem fogják. Gondja lesz rá, hogy a lövés is felismerhetetlenné tegye arcát teljesen.

Addig azonban még van idő. Mivel töltse el? Hopp! Tini a Svábhegyen nyaral, bemegy hozzá elbucsuzni.

Tini az ő kedvese. Kit fog vajjon ezután boldogítani, ha már Kakucsi Barna nem lesz? Ezután is

szeti és vadászati altiszti személyzet életviszonyaira.

A „Különfélék“ rovatában érdekesebb híreket fogunk közölni, összefüggésbe hozva azok színe-javát s kivált figyelemmel leszünk arra, hogy ezen a téren is olvasóink ismeretének körét tágítsuk.

A tudomásunkra jutó pályázatokat igyekezni fogunk mind idejekorán közölni, hogy így az érdeklődőknek módjuk legyen idejében kérvényezni a kiírt állomást.

Végül hirdetési rovatunk tartalmazni fog különféle szakbeli vagy háztartási cikkekre vonatkozó hirdetményeket, melyeknél kiváló gondot fordítunk arra, hogy olvasóink csalók vagy szélhámosok hálójába ne kerüljenek.

Ilyen változatos tartalom mellett lapunk feleslegessé fog tenni minden más lapot s olcsóságánál fogva még a legszegényebb sorban élők által is nagyobb áldozat nélkül megrendelhető.

Reményem, hogy valamint én is szerény tehetségemhez képest igyekezendek tisztelt olvasóim minden kíváncalmának eleget tenni, az erdészeti és vadászati altiszti személyzet szinte nem fog cserben hagyni, hanem tömeges jelentkezésével, kivált pedig az előfizetési díjak pontos beküldésével lehetővé teendő lapunk folytonos fejlődését.

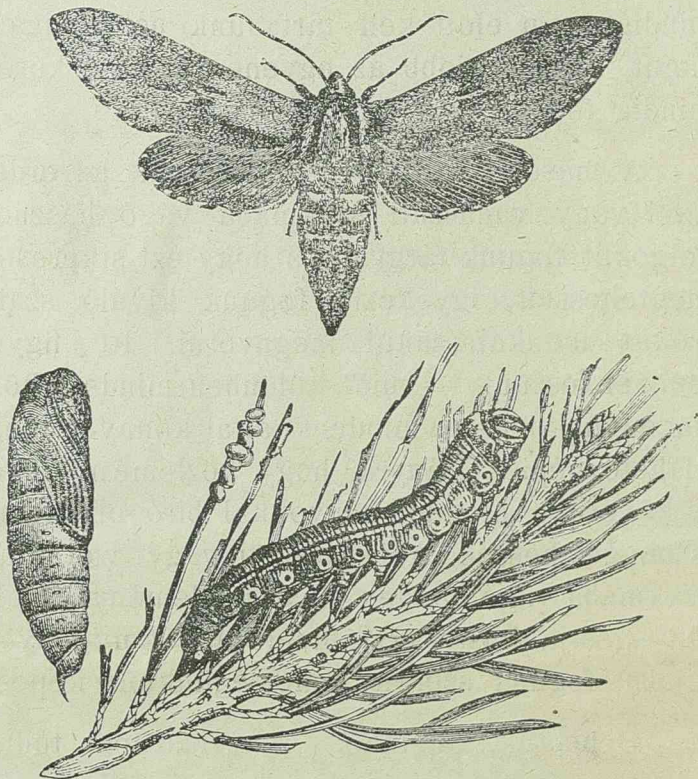
Az előfizetési díjak beküldésénél — kivált az újaknál — mindig kérem a címnek (név, lakhely, utolsó posta, megye) pontos közlését, hogy így a szétküldésnél minden zavar elkerülhető legyen.

Podhradszky Emil

az Erdészeti Ujság szerkesztője és kiadója.

Az erdészetre káros pillangókról.

A nappali lepkék között nem találunk egyetlen egy olyan fajt sem, mely az erdészetre tetemesebb mértékben káros volna. Annál több éjjeli lepkefaj okoz gyakran nagyon is érezhető pusztítást erdeinkben. A Sphingidák közül első helyen áll e tekintetben a Sphinx pinastri, melynek hernyója a tűlevelű fák leveleit eszi. A női pille petéit egy csomóba rakja a tűlevelű fák leveleire. E petékből a nyár vége felé kel

Gyapjas lepke. *Oenaria dispar*.

ki a sárgászöld-színű, barna sávokkal diszitett hernyócska. Ez a színe nem állandó, hanem az egymás

ugy, olyan hidegen fog-e mindenkit visszautasítani, mint eddig tette? Megteheti, Kakuci Barna elég bőkezűen gondoskodott arra, hogy Tini megőrizhesse függetlenségét.

Talán még parthiet is csinál? Miért ne! Kakuci Barna felkacagott, hogy visszhangzott a berek belé. Egy kicsikét kesernyés volt a kacagás, talán szerette Tinit egy parányit . . .

Eh, legyen így vagy amúgy, más blattra tartozik ez. Kakuci Barnának eszébe jutott elbucsuzni Tinitől s fölmászott a szép asszony nyaralójáig.

Tini elébe szaladt, nyakába ugrott, öleléssel, csókkal borítá el, alig-alig engedte szóhoz jutni.

— Tudtam, hogy eljön, monda, vártam is.

— Hát itt vagyok, kedvesem, ha várt reám. Ugyan nem sokat időzhetek kegyednél. Mennem kell, igen fontos elintézni valóm vannak.

— Tudom, mik azok, ismerem magát. Majd elintézhetsz máskor, vagy egyáltalán a legjobb lesz úgy, ha el se intézi. Megmondjam, mik azok?

— Kiváncsi volnék rá.

— És ha kitalálom? . . .

— Akkor ki lesz találva.

— Nem, akkor teljesíti egy kívánságomat feltétlenül, bármi legyen az.

— Feltéve, hogy tehetségemben áll.

— Gilt. Tehát maga most ezt gondolta ki: Kakuci Barna úgy is kivette a részét minden gyönyörűségből s most nem akarja senkinek megszerezni azt a gyönyörűséget, hogy őt nélkülözni lássa, tehát . .

— Tehát? Folytassa, a mese kezd érdekes lenni.

— Tehát Kakuci Barna még egyszer ölelbi akarja az ő Tinijét, ki kizárólag csak az övé, az övé volt és övé marad s azután föbelövi magát.

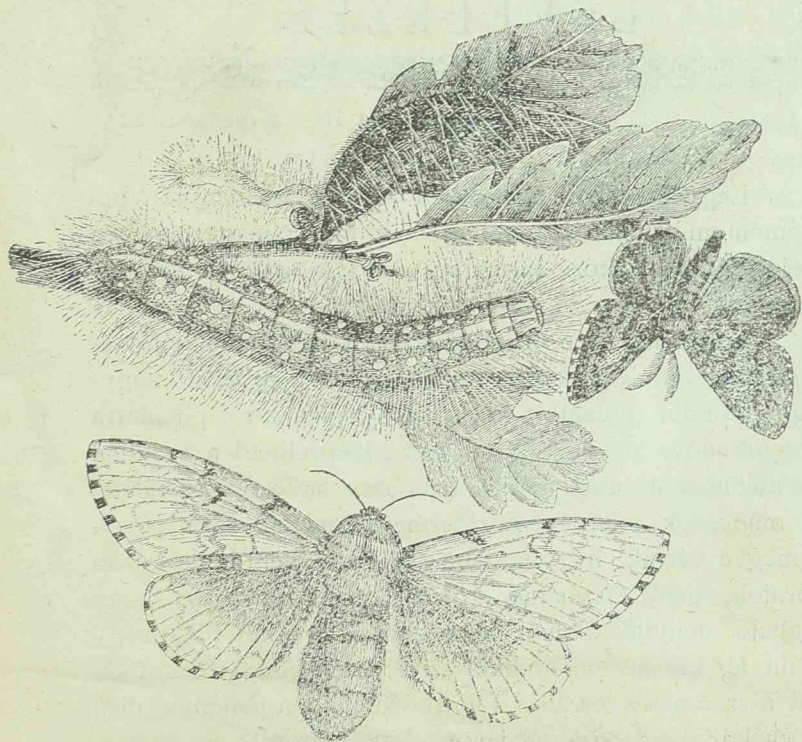
Kakuci Barna felállott az utolsó szavak alatt s Tini kezét ajkához emelte.

— Nyert. Mit kíván?

— Hallja meg tehát, ezt kívánom:

Kakuci és siklódi Kakuci Barna báró, miuátn megtette azt bolondot, hogy a kis Tinit elszóktette

után bekövetkező vedlések alkalmával változik. Őszkor eléri maximális nagyságát s a fatörzsek alatt, moha közt bábozódik be. A fényes barna színű bábból a következő nyár elején kel ki a pillangó. Hosszú, keskeny szárnyai barnás-szürkések; a mellső szárnyak közepe táján három buzogány alakú sötétes folt s a szárny hegyén ugyanily színű harántsáv van. A pillangó

Gyarapjas lepke. *Ocnaria dispar*.

nappal a fatörzseken ül, melyek színéhez nagyon hasonlít. Csak a szürkület beálltával repked nyílsebesen az erősen illatozó virágok körül s a virágok felett lebegve szívja hosszú pödörnyelvével a mézet. A *Sphinx pinastri* csupán a fenyő-erdőben okoz észrevehető károkat.

szüleitől, aztán kineveltette, aztán egyenként neki ajándékozta pénzét, papírjait, uradalmából kettőt, stb. stb., csak éppen a szívéből nem adott egy darabkát se: most a többi ostobaság után elköveti a legnagyobbat, neki adja a szívet egészen, itt marad a kis Tininél vacsorára, itt várja be a reggelt s reggel Kakucsi Barna báró felmegy a belügyminiszteriumba és utlevelet kér egyenesen Madridi maga és egy nő utitársa részére.

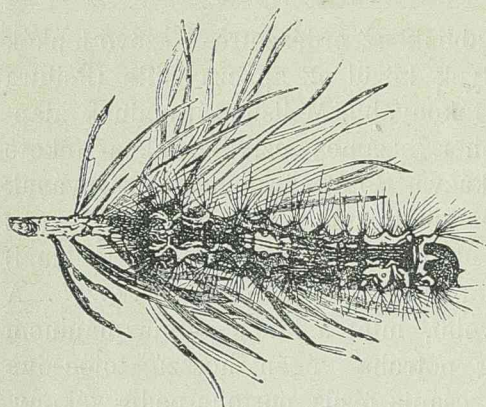
Nem kérdem, elfogadja-e, megnyertem, köteles elvégezni!

— Egy kis változtatással szívesen.
— Mi az?
— Rendelkezésemre bocsát előre ezer forintot.
— Jó. Szabad tudnom, mire?
— Miért ne. Urasan akarom honorálni azt az esperest, aki megadja a dispenzációt.

Ez a pont nem volt a Tini programjában, de azért megcsókolt a Kakucsi Barnát érte. S. J.

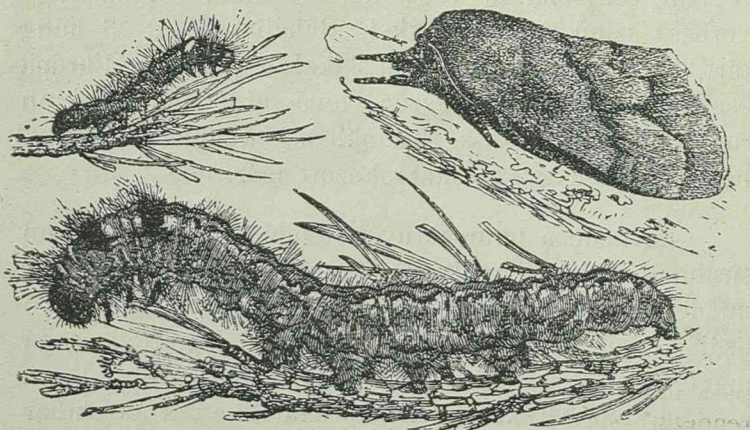
Sokkal károsabbak az erdészetre a szövő lepkék (*Bombycidae*), melyek közül az apácza pille (*Psilura monacha*) a legkártékonyabb. Mellső szárnyainak alapszíne piszkos-fehér, számos czikk-czakkos fekete sávval s folttal tarkázva. Sötétszürke hátsó szárnyának színe a szélek felé mindinkább barnába megy át. (Az eremita változatot általában a sötétebb szín jellemzi) Potroha rózsapiros néhány fekete folttal tarkázva. A nőstény jóval nagyobb, mint a him; csápja majdnem fonalszerű s vastag potroha végén hosszú tojócsőve van. A kisebb him csápja fésűs, portoha pedig vékony. Nyugalmi állapotban szárnyait nem házfedel módjára csapja össze, hanem oly formán tartja, mint a hogy fel szoktuk a pilléket feszíteni. Az apácza pille július, augusztus hónapokban röpül. Nappal lomhán ül a fatörzseken; a himet azonban nagyon könnyű felzavarni s ha egyszer felzavartuk, nem egyhamar ül le megint, hanem a napfényben élénken repül ide s tova. A nőstény egyszerre 150 szürkés-barna petét tojik hosszú tojócsőve segélyével a fakéreg repedéseibe. A kitevelt petékből májusban kelnek ki a kis hernyók s néhány napig egy csomóban maradnak, majd felmennek a fák koronájára, hogy elkezdjék pusztító munkájukat. Rendesen a tűlevelű, vagy lombos fákon találhatók, szükség esetén azonban az áfonyát (*Vaccinium*) is megeszik. A hernyók pusztítása azért olyan jelentékeny, mert a leveleket a tövüknél kezdik el rágni s így a levél legnagyobb része a földre hullik. A hernyó nagyon hasonlít a gyapjas pille (*Ocnaria dispar*) hernyójához, 5 centiméter hosszú, világos vagy sötétszürke, hosszú feketés szőrözettel, minden testgyűrűn két piros vagy sötétkék szemölcsessel, a második testgyűrű kivételével, melyen feketés kék zománczú szivre emlékeztető folt van. Ha elérkezett a bebábozódás ideje, a fakéreg repedéseiben lenge fonadékot készít és ebben vedlik bábbá. A báb vörös-barna, vagy fekete színű, sárgás vagy vöröses színű szemölcsökkel. Bábállapota 2—3 hétig tart, mely idő letelte után kikel a pillangó. Európa északi és középső részén levő erdőkben gyakran roppant pusztítást tesz. Hazánkban is különösen Erdélyben szintén nagy károkat okozott már.

Az apácza pille hernyóitól ellepett erdő valóban siralmas látványt nyújt. Az egyes fák alatt az ember minden lépésre 10—20 hernyót gázol agyon; a hernyó ürülék eső módjára hull a fákról, a dőglötték szaga megfertőzi a levegőt. Az erdész jajveszékel, hiszen minden nap ezrekre menő károkat okoz, s az ember tehetetlenül áll a pusztítókkal szemben. Ha a madarak nem pusztítanak őket, csakhamar az egész erdő tönkremenne. De a madarak, különösen a kakuk, szorgalmasan nyeldesik el a szőrös hernyókat; az erdész is tőle telhetőleg pusztítja a bábokat és a petéket s e foglalkozásában jelentékeny segélyére vannak a czinkék s az apróbb éneklők. Mint minden állatnak, úgy az apácza pillének is fokozott mértékben lépnek föl ellenségei, ha nagyon elszaporodott. Százakat pusztítanak el a fürkésző darazsak, a legyek s a parazit a gombák; azonban ezek csak akkor lépnek föl, mikor már a pusztítás

Az apácza lepke hernyója.

logatni, hogy vagy a lángokban pusztuljanak el, vagy pedig, hogy könnyű szerrel összefogdoshassuk őket. A *Lasiocampa pini* helylyel-közzel ép oly érzékeny károkat okoz a tűlevelű erdőségeken, mint az apácza pille. Ennek színezete rendkívül változó, a világos szürkétől a sötét barnáig. Leggyakoribb színe a barnás-szürke; a mellső szárnyakon sötétbarna harántsáv vonul végig, ugyanily színű a szárny töve is; a szárny tövén levő barna mezőbe fehéres-szürke pont van beillesztve. A hátsó szárny egyszínű barna. A him pillénél nagyobb a nőstény lepke; repülésre is sokkal lomhább, nehezkesebb. Nappal fatörzseken nyugszik; csak este keresik fel a hímek a női pilléket melyek még este sem repülnek szívesen. A megtermékenyített nőstény körülbelül 200 zöld nagy petét rak a tűlevelek aljába, a kéreg repedéseibe, szóval a többé-kevésbé védett helyekre. A petékből még ugyanazon évben kikelnek a hernyók s a tél beálltával a moha között telnek ki. Tavasszal ismét előbúznak s a fák lombzatát pusztítják június végeig. A hernyó színe is ép oly változó, mint a pille; többnyire barna, vagy hamuszürke vörös színezettel s barna foltokkal. A hernyó második és harmadik testgyűrűjének háti részén

Lasiocampa pini.

két nagy sötétkék tükör folt van, az utolsó előtti gyűrűn pedig rövid, húsos nyújtvány. A hernyó kéreg-repedésekben fonja meg sűrű, sötétbarna gubóját, melyben a barna színű, vörös gyűrűs báb nyugszik. A bábból július-, augusztusban kel ki a pillangó. Hernyója nagyon falánk, de azért még sem fogyaszt annyit, mint az apácza pille hernyója, mert a leveket egészen megeszi. Rendesen az erdei fenyőt pusztítja; inkább a síkságokon, homokos területen jön elő nagy szám-

mal, mint a hegyes vidéken. A természet e hernyó ellen is segédkezet nyújt az embernek, amennyiben számos fürkésző darázs és légy pusztítja, sőt még a petéket is pusztítja néhány a *Taleas*-fajokhoz tartozó fürkésző darázs. Az erdész a kitelelő hernyók kiásásával, a peték és gubók pusztításával védekezik ellenük.

(Folytatása következik.)

LEVELEZÉS.

Turja-Polena 1900 szeptember 20.

Tekintetes szerkesztő ur!

Legyen szabad egy olyan különös eseményről beszámolnom lapunk tisztelt olvasóinak, mely a maga nemében a legritkábbak közé tartozik s ezért érdemes a feljegyzésre.

Folyó hó 15-én történt, hogy a határunkbeli földéken munkálkodó nép nagy magasságban egy hordó nagyságu gömböt pillantott meg, mely pillanatról pillanatra nagyobbodva feléjük közeledett. Képzeltető a tudatlan és különben is még mindig babonára hajló nép rémülete. A munkások mintegy megdermedve néztek egymásra s remegve várták, hogy mi fog történni. Nem kellett soká várniok, mert csakhamar közéjük ereszkedett egy nagy léghajó, melyből a nép nagy bámulatára két főhadnagy szállt le, kik az emberekkel szívélyesen kezét szorítottak, sőt a szerencsés leszállás fölötti örömeikben néhányat meg is csókoltak s kisebb ajándékokat osztottak ki köztük.

A tiszték egyike, Werner főhadnagy azután elmondta, hogy már negyedszer tett ilyen merész légi utat s most a galicziai nagy hadgyakorlatok alkalmából szálltak föl azzal a célzattal, hogy kedvező széláramlattal Erdély felé Bécsbe jussanak, a szél azonban más irányt vett s ők a sűrű felhőzet miatt már nem tudtak tájékozódni a felől, hogy tulajdonképpen merre járnak. Így bocsátkoztak le Turja-Polena és Turja-Bisztra községek között Ungvármegyében. Említést érdemel, hogy a léghajó délután 2 órakor szállt föl és 5 órakor bocsátkozott le és így a meglehetősen nagy utat Galicziától idáig 3 óra alatt tették meg a bátor léghajósok. A léghajót azután a perecsényi állomáson vasutra tették s maguk is ezen folytatták utjokat Bécs felé.

Szívélyes üdvözléssel vagyok a szerkesztő urnak
igaz hive

Horny Gusztáv
m. kir. erdőőr,

Türje (Zala m.) 1900 szeptember 27.

Tekintetes szerkesztő ur!

Olvasva kedvelt lapunkban azt a gyakrabban ismétlődő panaszt, hogy az erdészeti és vadászati altiszti személyzet még most, hat évi munkálkodása után sem részesíti abban a pártfogásban, melyet részünkről méltán megérdemelne, a környékbeli kartársak között ennek okai felől kezdtem puhatolódzni s itt kétfélet is tapasztaltam. Az egyik rész ugyanis nyíltan bevallotta, hogy lapunkról még egyáltalán nem volt eddig tudomása és ha lett volna,

nem is késett volna megrendelésével, míg ellenben olyanok is akadtak, kik azt mondták, hogy ujságolvasásból nem él meg az ember s azt a pénzt, a mit ezért kellene fizetniök, inkább másra fordítják. Hát hiszen ezeknek teljesen igazságuk van, ha az emberben csak az állati részt tekintjük, a szellemet pedig számitáson kívül hagyjuk, de hát az írás azt mondja, hogy az ember ne csak kenyérrel de igével is éljen. Nekünk erdészeti és vadászati altiszteknek különösen nagy szükségünk van arra, hogy saját külön lapunk legyen, szétszórtságunk mellett ez az egyedüli összekötő kapocs közöttünk. Jól teszik tehát lapunk tisztelt barátjai, ha egy kis fáradságot vesznek maguknak lapunk terjesztésével, azok pedig, kik még eddig nem ismerték, ha legalább próbaképen megrendelik bár csak rövidebb időre is; biztos vagyok benne, hogy csakhamar meg fogják kedvelni s később szinte nélkülözhetlenné fog az náluk válni. Példa vagyok erre magam is, ki éveken át nem tudtam lapunk létezéséről s most már annyira megkedveltem, hogy alig várom egy-egy számnak a megjelenését.

Mellékelve küldöm egy pár olyan kartárs czimét, kik még lapunkat nem ismerik s kérve részükre mutatóványszámok küldését tisztelettel vagyok

igaz hive

Kiss István
erdőőr.

Hasznos tudnivalók

Mikép pusztítsuk az egereket csemetekertjeinkben?

Ismeretes dolog és általános panaszra ad okot az egerek által csemetekertjeinkben tett sok károsítás. És méltán, mert elvetett magvaink, sőt a kikelt zsege csemetéink nagy része áldozatul esik ezeknek az apró gonoszoknak. Földünket összevissza turkálják, a magot megörlik, megeszik és csemetéink gyöngögyökérzetét is elrágják, mi által nem csak sok fáradozásunk, hanem tekintélyes költségünk is teljesen kárba vész, magunknak pedig ezen felül méltó bosszúságot is okoz. Ez ellen a pusztítás ellen minden lehetséges módon védekezni kell s teszik is bizonyára sokan a tisztelt kartársak közt, csak az a kérdés, hogy van-e olyan módszerük, mely az eredményt biztosítja?

Nekem van egy ilyen módszerem s miután annak alkalmazása alig kerül valamely csekély költségbe és fáradságba, eredménye pedig valóban meglepő, indítatva érzem magamat ezt lapunkban mások okulására nyilvánossá tenni. Módszerem a következő:

Veszek annyi fazekat a hány csemeteágyam van, melyeket azután az ágyások közt levő utacskákra a földbe ásom oly módon, hogy peremük a földszínnel egy vonalban legyen, azután metöltöm félig vízzel s föléjük süllyesztő fácskákat alkalmazok, melyeket úgy készítek, hogy egy hüvelyknyi vastagságú pálczikát a közepén meghasítok és a hasadékokba vékony, 7—10 cm. hosszú, 2—3 cm. széles deszkákat illeszték, éppen

úgy, mint mikor a gyermekek malom kereket csinálnak maguknak a patakon. A fazék karimájánál két villa alaku czövekecskét tűzök le a földbe egymással szemközt s készülékem tengelyeit ezekre helyezem, természetesen a könnyű forgás előmozdítása czéljából először jól kisimitva. Most a deszkácskák végeire egyegy-falatka piritott szalonnát, vagy ennek nemléteben egy kis kenyérkovászt helyezek s készen van a legkitünőbb csapda. Az egér ugyanis csábítva a kitett csalétek illatától, végig fut a hengeren s a deszkácskára igyekszik a jóízű falathoz, de vesztére, mert a mint rá lép, ez súlya alatt megbillen s ő a vízbe pottyán, hol azután megful.

Ilyen eljárás mellett sikerült az idén 12 fazékkal, melyeknek átlagos ára 10—12 fillérnél alig nagyobb, az első 24 órában 137, a másodikban 120, harmadikban 126 és a negyedikben 80 egeret elpusztítanom.

A fazekak ára és a csekély fáradság gazdagon megtérül abban az örömben, melyet a csemetéinkben elért szebb siker okoz.

Módszeremet, melynek sikere biztos, bátran ajánlhatom tisztelt kartársaimnak.

Hrabár Antal
társulati erdőőr.

Khinai háboru. Érdekes fordulat állott be a khinai harctéren. Most nem a keresztény hatalmak, hanem a khinai kormány kezd szervezkedni a támadásra és újra hallatják a rémes jelszót: „halál az idegenekre! Az anyacsászárné ugyanis rendeletet adott ki, melyben meghagyja az összes idegenek kiirtását.

A német császár megbízásából Bülow külügyminiszter körlevelet intézett az összes hatalmakhoz és ebben azt a javaslatot tette, hogy Khina adja ki a főbünösöket, ugyanint Tuán herceget és a boxerek vezetőit és akkor hajlandók a békealkudozásokra, a khinai császárné azzal felelt, hogy a főbünösöket nagy méltóságba emelte és megbizta, hogy az idegeneket verjék ki Khinából, Pekinget foglalják vissza.

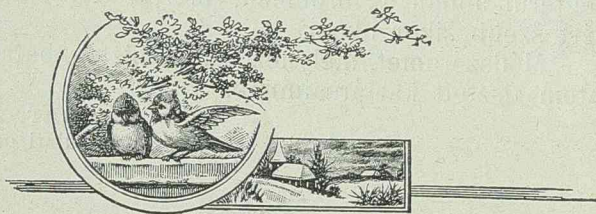
Ez még nem nyílt háborúüzenet az európai hatalmaknak, de több az eddiginél, mert ezideig rendcsinálásról meg a lázadás leveréséről volt szó, most pedig egyszerre általános támadásra készülnek. A vége mindenesetre szomorú lesz Khinának, mert nyilvánvaló és a tapasztalatokból tudjuk, hogy nagy tömeg népével a mi rendezett katonaságunkkal szemben megállani képtelen. A tömeg nála meg van, de az erő, fegyelmesség hiányzik. Száz ezer katonáját egy tizedrész akkora európai csapat teljesen szétveri. Ezek után már rendes háboru kezdődik. Az érdekelt hatalmak kapva-kapnak az alkalmon, hogy ki-kí az a részt, amelyre fáj a foga, hamar elkaparinthassa és az anyacsászárnénak nem nagy reménye lehet ezzel szemben ahhoz, hogy Khina ebből a szörnyű marakodásból épséggel kerül ki.

Waldersee gróf, a hatalmak csapatainak fővezére megérkezett Pekingben. Serege fölött szemlét tartott és lehet, hogy legközelebb nagy csatáról hallunk híreket, melyek a nagy khinai birodalom feldarabolására lesznek irányítva.

A burok végküzdelme. Kevés új hírt tudunk a burokról, amióta Krüger elnök elhagyta az országot és átlépett Portugália földjére. Az ősz elnök még nem indult utnak, de közelebből hajóra száll. Stein, Oránzs állam főnöke visszaérkezett az országba és átvette a vezetést a csapatok felett. A bur harcosok száma tizenkétezerre tehető. Most azon munkálnak, hogy elvágják az angolok útját visszafelé Transzválból, hol a Sabie folyó mellett nagyokb ütközet volt, melynek részleteit nem ismerjük, mert nincsen róla bővebb tudósítás.

Mindenesetre érdekes dolog, hogy a bur nép az utolsó csepp vérig küzd.

A bur nép küzdelme sokban hasonlít a magyarok szabadságharcához. Azok küzdelmét is a népek rokonszenve kíséri, de olyan, ki védelmükre kelne, nem akad s utoljára is a tuleró csapásai alatt el kell vérzeniök. Különben nem ők lesznek az első nép, mely szabadsága védelmében elpusztul, nevük azonban fenn fog maradni örökké.

Különfélék.

Halálos kigyómarás. Kavecsány község erdejében Dorcsák Mihálynét gombaszedés közben egy kigyó megmarta s keze annyira megdagadt, hogy az előhívott orvosnak az egész kart le kellett vágni. A marás azonban mérges volt s az asszony még aznap meghalt.

Álarcos rablók támadása. Vakmerő rablótámadás történt Szinközségben. Négy álarcos fegyveres ember éjjel bemászott a szini postahivatal udvarára s a hivatalos helyiség rácsos ablakát fészegette. A nagy zajra felriadt Nehéz Józsefné postamesternő s revolverrel a kezében indult az ablak felé. Rémes látvány tárult az asszony elé. Két álarcos ember feszítővassal erősen dolgozott a vasrostély felbontásán, másik kettő pedig felfegyverkezve örködött. Nehéz Józsefné férje a kassai vásáron volt s a cselédek szobája jóval tovább a házban. A bátor asszony azonban pillanatnyi rémületéből felocsudva, a kezében levő revolverből kétszer lőtt a betörők felé. A nagy dörrenésre a cselédség és a szomszédok felébredve, a segélyért kiállt postamesterné segítségére siettek, de a rablók már akkor az éj lepleiben elmenekültek. A csendőrség erőiesen nyomozza a rablókat. Érdekes, hogy a múlt évben a szini postakocsit már egyszer kirabolták, miután előbb a kocsist megölték.

Jéggyártás a trópusi vidékeken. India bizonyos vidékein a föld éjjeli meleg kisugárzását ősidők óta jéggyártásra használják föl a bennszülöttek oly módon, hogy lapos, likacsos talakat vízzel megtöltenek és a föld lapos mélyedésén fekvő rizsszalma-rétegre teszik. Kedvező körülmények között 15–20 foknyi meleg mellett is elégséges jég keletkezik. Hovarth szerint hasonló eljárás alapul a jéggyártás a mexikói Kordillerák legmagasabb völgyeiben, mintegy 8–9000 lábnyi magasságban. A téli éjszakákon lapos, vízzel megtöltött fatalakat tesznek ki a szabadba amelyeken vékony, alig egy nyolcad hüvelyknyi jégréteg keletkezik. A jeget reggel összegyűjtik s a földbe vájt lyukakba elhelyezik s a földdel befödik. A föld alatt a jég egységes masszává lesz, melyet darabokra vágva ösvéveikkel a városokba visznek, ahol mindig keresett jószág a jég.

Szerkesztői üzenetek.

Kiss István urnak, Túrje, A „Vadór” című könyvet becses címére utánvét mellett megrendeltem. Köszönet a beküldött névjegyzékért! Az illetőknek mutatószámokat küldünk. **Rojthy Andor** urnak, N. Váradi. Bejegyeztem a jelentkezők sorába, de a lapban majd csak később fog megjelenni, mikor több jelentkező is lesz. **Gergely János** urnak, Hosszufalu, A röpiratot mai napon ismét postára tettük s reméljük, hogy eddig már kezénél van, miről esetleg értesíteni sziveskedjék. **Sütő András** urnak, Klicz. **Gyöngyösi József** urnak, Baróth. A hiányzó számokat, melyek nyilván a postán tévedtek el, utánküldtük. **Tóth Bálint** urnak, Szigetvár. Az illető képviselő urnak megadtuk a szükséges felvilágosítást és a magunk részéről is megkértük a közbenjárásra, egyébként pedig a legközelebbi napokban személyesen is meg fogjuk tenni a lépéseket, hogy alapszabályaink végre valahára megerősítést nyerjenek.

Felelős szerkesztő és lapkiadó tulajdonos
Podhradzky Emil.

PÁLYÁZATI HIRDETMEY.

Lőcse szab. kir. város erdőgondnokságánál két erdőőri állás betöltendő, melyek mindegyike havi 40 korona fizetés, szabad lakás 1 hold szántóföld és 1 hold rétnak haszonélvezetével 2 drb marhára szóló legeltetési joggal és 3½ méterölnyi tűzifailletményenvel van egybekötve.

Eddigi működésről szóló bizonyítványokkal és képesítési igazolványokkal felszerelt folyamodványok f. évi október hó 15-ig a polgármesteri hivatalhoz intézendők.

Megjegyzendő, hogy erdőőri képesítéssel nem bíró egyének is pályázhatnak ugyan, de csak az esetben fognak alkalmaztatni, ha képesített pályázók nem jelentkeznek, nem képesített egyének alkalmaztatásuk esetén a fenti illetmények mellett csak 30 korona havi fizetésben részesülendnek és az erdőőri szakvizsgát egy év alatt letenni tartoznak. Lőcse, 1900 évi aug. 30-án. Bojarszky Béla, polgármester-helyettes Fleisch-akker Lajos, főjegyző.

850 1900 keb.

PÁLYÁZATI HIRDETMEY.

Alsófehérvármegye magyarigeni járásában Ompolyicza, Sárd, Gaurény, Metesd, Pojana, Tótfalud, Igenpatak és Magyarigen községek területén fekvő, állami kezelésbe vett erdők és kopárok felügyeletére M.-Igen székhellyel rendszeresített 400 korona évi fizetés és 160 korona évi lótarási átalánnyal díjazott, lemondás folytán megürült m.-igeni kerületi erdőőri állásra ezennel pályázatot nyitok és felhívom mindazokat akik ezen állást elnyerni óhajtják miszerint erdőőri szakvizsga biznyitványukkal, keresztlevelükkel, egészséges erős testalkatukat igazoló orvosi bizonyítvánnyal, valamint addigi alkalmaztatásukat és nyelvismeretüket bizonyító szolgálati bizonyítványukkal felszerelt kérvényüket folyó évi október hó 18-ig. Alsófehérvármegye közigazgatási erdészeti bizottságához terjesz-
szék be. — Megkivánom jegyezni, hogy amennyiben szakvizsgázott egyének nem pályáznának, oly egyének, a kik a m. kir. csendőrségnél szolgáltak, az erdőőri szakvizsga három év alatti letételének kötelezettsége mellett ideiglenes minőségben esetleg alkalmaztatni fognak.

Az új erdőőri szabályzat jóváhagyása esetéig a a fentti javadalmazás mellé még 80 korona lakbér is rendszeresítve lesz.

Alsófehérvármegye köz. erd. bizottsága elnöke.

Nagyenyeden, 1900 szeptember hó 22-én.

Gáspár János
köz. erd. bizotts. elnök.

Zoologiai Lapok

képes közlemények a tudományos és gazdasági állattan és vadászat köréből,
szerkeszti: Parthay Géza.

A Zoologiai Lapok gazdasági rovatában állandóan foglalkozik méhészettel és ebtenyésztéssel is. Az elmúlt évben 260 oldalon 130 ábrával illusztrálva jelent meg. E lapot az „Erdészeti Ujság” előfizetői évi 8 kor. helyett, félévenként 2 korona kedvezményes áron rendelhetik meg. Mutatvány számokat ingyen küld a kiadóhivatal mely Budapesten. Rottenbiller utca 30 szám alatt van.

Dr. Lendl Adolf
világhírű

zoologiai laboratoriuma elvállal szárnyasokat és szörmés vadat kitömésre.

Jutányos árak, kitűnő munka,
művészi kivitel.

BUDAPEST, II, Donáti u. 16.

A természet } állattani, vadászati és halászati
és Halászat } képes folyóirat. Egy évre 6 kor.
Megjelenik havonként kétszer.

Mutatványokat ingyen küldünk.

Kitűnő minőségű slavonsiai Tölgymakkot

nemkülönb mindenféle erdészeti magot ajánl a

MAGYAR MAGPERGETŐ GYÁR
Faragó Béla

Zala-Egerszegen.

Minden kiállításon kitüntetve; legutóbb
Párisban ezüst éremmel. 4—12

Szőlő eladás.

A neves visontai hegyen, melynek szőlői kitűnőek nagy szőlőbirtokos vagyok.

Ezen szőlőkben termelt kiválóan édes és kellemes ízű ez évi csemege szőlő termését ajánlom a következő árakon:

1. Fekete-fehér csemege szőlő	kilója	46 fi.
2. Fehér és piros chasselles	„	50 „
3. Kiváló csemege fajok	„	50 „
4. Muskotálók	„	54 „
5. Othelló	„	42 „

A szőlők 5—10 kilós kosarakban küldetnek.

Kereskedő uraknak 100 kilón felüli egyszerre tett megrendelésnél 8%-töli leszámítatik. — Ha többszöri megrendelés a 100 kilót meghaladja, utólag 4%-tölit téríték meg.

Ezenkívül ajánlom a létező legnemesebb dinnyéket:

Sárga dinnye	kilója	8 fillér
Görög dinnye	„	6 „
továbbá Paradicsomot	„	8 „

Később őszibarackot, diót stb.

A megrendelések a pénz előleges beküldése, vagy utánvétel mellett expedíáltnak. Kosarak, hordók a felszámított árban nyolcz napon belül visszavétetnek.

Nagyobb megrendeléseknél még kedvezményesebb árendélyt állapítok meg. — A megrendelésnél a címet lakást, vasuti állomást és utolsó postát olvashatóan kiírni kérem.

Gyöngyös, 1900 évi szeptember hó.

Tisztelettel

Csomor Kálmán

szőlő nagybirtokos.

Az „Erdészeti Ujság” Könyvpiacza.

Az Erdészeti Ujság szerkesztőségénél megrendelhetők:

1. Fónagy József:

„A vizsla idomítása”, diszkötésben 6 K.
„A fácán és fogoly vadászata”, diszkötésben 6 K.

2. Podhradszky Emil:

„Az erdő és annak fentartója hazánkban a második évezred elején” (Röpirat) füzve, bérmentetlen 1 K.

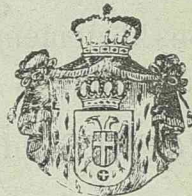
Ájánlott küldéssel minden mű 35 fil. több. Ájánljuk tisztelt olvasóink figyelmébe.

Az Erdészeti Ujság
szerkesztősége.

Első rangu egyenruházati intézet.

BLUM és TÁRSA

Szerb kir. udv. szállítók. Ő cs. és kir. Fensége József Főherceg udv. szállítói.
A nagyméltósági Földmívelésügyi m. kir. Ministerium hivatalosan megbízott
erdészeti egyenruha szállítói.
Az „Országos Erdészeti Egyesület” rendes tagjai.

BUDAPESTEN

IV. Belváros, Sütő utca 2. szám, a Szervitater sarkán.

Saját műhelyeink a házban: Sütő utca 2, Szervita tér 8, Hajó utca 3.

A XVIII. számú, kimerítő tartalmu árjegyzékünk közrebocsajtása alkalmából ajánljuk legkészségesebb szolgálatainkat, minden néven nevezendő, — mesteri szabásu, izlésteljes csinos kiállításu

ERDÉSZETI és ERDŐ ALTISZTI EGYENRUHÁK

nemkülönben felszerelési cikkek szállítására.

Hivatalos uton részletfizetésre

is eszközölhetők a megrendelések; az ily megrendeléseket, hosszas gyakorlatunk alatt, — a be-
tekinthető számos elismerő nyilatkozatok tanúsága szerint, — mindenkor, az igen tisztelt megren-
delők legteljesebb meglegedésére hoztuk kivitelbe.

POLGÁRI RUHÁK

a legújabb francia és angol divat szerint, szinte jutányos árban készítettnek. — Vevőink
kényelmére bármely szakmánkba nem vágó cikket készséggel beszerezünk és a vidéki megren-
delések kivitelére különösen kiváló gondot és figyelmet fordítunk,

Óvjuk igen tisztelt megrendelőinket oly czégektől, kik olcsó reklám árak által régi vevőinket meg-
tévesztetni óhajtják, miután jutányosabb árt csak is az anyag és kiszolgálás rovására nyújthatnának.
Kivánatra ingyen és bérmentve küldjük meg árjegyzékünket és a hivatalos megrendeléshez
szükséges részletfizetési megrendelési ívet. Bármily csekély megrendelés is a lehető legnagyobb
figyelem és pontossággal lesz kiszolgálva.

Kiváló tisztelettel

BLUM és TÁRSA

Ő császári és királyi Fensége József főherceg udvari szállítói. A nagyméltósági Földmívelésügyi Ministerium
hivatalosan megbízott erdészeti egyenruha-szállítói. Az „Országos Erdészeti Egyesület” rendes tagjai.

Jutányos árak.

Stegmann János
KÖNYVNYOMDÁJA
Sz. Sebesen
elvállalja minden
könyvnyomdai munka
gyors és csinos
* * * elkészítését * * *
a legolcsóbb árak mellett.

MÁGYARHON ELSŐ LEGNAGYOBB és LEGJOBB HIRNEVŰ ÓRAÜZLETE

BRAUSWETTER JÁNOS

SZEGEDEN
CS. és KIR. KIZÁRÓLAGOSAN SZAB.
KRONOMETER- és MŰ-ÓRÁS
FELTALÁLÓJA A REMONTOIR
INGAÓRÁKNAK STB. STB.

ÓRÁK ÉKSZEREK
10-ÉVI JÓTÁLLÁSSAL
KÉSZPENZÉRT, VALAMINT
RÉSZLETFIZETÉSRE
JAVÍTÁSOK 5 ÉVI JÓTÁLLÁS MELLETT.

KÉPES ÁRJEYZÉK 2000 ILLUSZTRÁCIÓVAL INGYEN és BÉRMENTVE

Nyomatott Stegmann János könyvnyomdájában Szászsebesen.